

I. DISPOSICIONES XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

4152 *Real decreto lei 9/2020, do 27 de marzo, polo que se adoptan medidas complementarias, no ámbito laboral, para paliar os efectos derivados do COVID-19.*

I

O pasado 14 de marzo, o Consello de Ministros acordou declarar o estado de alarma, en virtude do Real decreto 463/2020, do 14 de marzo, con motivo da crise sanitaria orixinada pola pandemia do COVID-19.

Posteriormente, con data do 17 de marzo, o Consello de Ministros aprobou o Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao impacto económico e social do COVID-19, co fin de arbitrar un conxunto de medidas que permitisen paliar, en certa medida, a crise sanitaria, económica e social xerada pola pandemia do COVID-19.

Entre as medidas previstas neste real decreto lei recollíase a flexibilización dos expedientes de regulación temporal de emprego (ERTE), tanto por causa de forza maior como no suposto dos derivados de causas económicas, técnicas, organizativas e de produción, co fin de intentar paliar os efectos devastadores que esta crise sanitaria está producindo no mercado laboral.

Non obstante, o notable estancamento que está rexistrando o noso mercado laboral, unido ao importante volume de ERTE presentados desde a declaración do estado de alarma, poñen de relevo a necesidade de arbitrar novas medidas e instrumentos que contribúan a paliar os efectos desta crise sanitaria sobre as persoas traballadoras do noso país.

Desta forma, a situación extraordinaria e urxente pola que actualmente atravesamos require a adopción de novas medidas que respondan de maneira adecuada ás necesidades que derivan das consecuencias cambiantes desta crise sanitaria, que supoñen unha alteración grave e sen precedentes da nosa vida diaria e que está tendo un impacto devastador sobre o mercado laboral, xerando unha grande incerteza nun amplo colectivo de persoas traballadoras que están vendo afectados os seus postos de traballo, a raíz da suspensión dun importante volume de actividades como consecuencia da declaración do estado de alarma.

II

O real decreto lei estrutúrase en cinco artigos, catro disposicións adicionais e tres disposicións derradeiras.

En primeiro termo, o real decreto lei busca establecer instrumentos tendentes a garantir a aplicación efectiva dos servizos que resultan esenciais nas circunstancias actuais, co obxecto de dar unha resposta adecuada ás necesidades de atención sanitaria e social, que concorren. Non en van, os hospitais, os ambulatorios e as residencias de persoas maiores, entre outros, son centros chamados a prestar un servizo básico nun contexto de emerxencia de saúde pública e social como o que atravesamos na actualidade.

Así, este real decreto lei prevé que, durante a vixencia do presente estado de alarma e as súas posibles prórrogas, os centros, servizos e establecementos sanitarios, como hospitais ou ambulatorios, e os centros sociais de maiores, persoas dependentes ou persoas con discapacidade, como residencias e centros de día, xa sexan de titularidade pública ou privada, ou calquera que sexa o seu réxime de xestión, que determinen o Ministerio de Sanidade ou o Ministerio de Dereitos Sociais e Axenda 2030 como servizos esenciais non poidan tramitar ERTE. Esta medida busca garantir o compromiso de toda a

sociedade, institucións e organizacións deste país coas persoas máis vulnerables, entre as que, sen dúbida, se encontran as enfermas e as socialmente dependentes.

Do mesmo modo, o presente real decreto lei complementa e detalla algunhas das medidas previstas no atinente á tramitación dos ERTE, previstas no Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao impacto económico e social do COVID-19, concretando o procedemento de recoñecemento da prestación contributiva por desemprego para todas as persoas afectadas por procedementos de suspensión de contratos e redución de xornada baseados nas causas previstas nos artigos 22 e 23 do mencionado real decreto lei, e integra outra serie de medidas, no ámbito laboral, destinadas a paliar os efectos da crise do COVID-19 sobre as persoas traballadoras.

Tanto as empresas como os sectores económicos e a sociedade, no seu conxunto, consideran que estamos ante un momento de arrefriamento da actividade produtiva acoutado pola situación excepcional pola que atravesamos, con motivo da crise do COVID-19 e, por tanto, que esta situación vai ter unha duración limitada e suxeita a un período de tempo concreto.

Por esta razón, establecéronse medidas extraordinarias e excepcionais no Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, co obxectivo de garantir que os efectos da crise sanitaria non impidan o restablecemento da actividade empresarial e a salvagarda do emprego. Neste sentido, e non obstante a vixencia das diversas causas de despedimento e extinción dos contratos previstas na normativa laboral, o Goberno reforzou os procedementos de suspensión e redución de xornada, axilizándoos e flexibilizándoos, co obxectivo de que as causas a que se refiren os artigos 22 e 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, non sexan utilizadas para introducir medidas traumáticas en relación co emprego, a extinción dos contratos de traballo, senón medidas temporais, que son as que, en definitiva, mellor responden a unha situación conxuntural como a actual.

Así mesmo, prevese para o caso das sociedades cooperativas que, cando por falta de medios adecuados ou suficientes a súa asemblea xeral non poida ser convocada para a súa realización a través de medios virtuais, o consello reitor poida asumir a competencia para aprobar a suspensión total ou parcial da prestación de traballo das súas socias e socios e emitir a correspondente certificación para a súa tramitación, nos termos previstos nos artigos 22 e 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo.

Por outra parte, o presente real decreto lei prevé mecanismos para paliar os efectos desta crise sanitaria na contratación temporal, determinando que a paralización da actividade económica, derivada da situación do estado de alarma, declarada en todo o territorio nacional e que impide continuar, en determinados casos, coa prestación de servizos, sexa tida en conta como un factor excepcional, para todos os efectos e, en particular, tamén na contratación temporal.

Por isto, a través deste real decreto lei establécese a interrupción do cómputo da duración dos contratos que, ante a dita circunstancia, non poden alcanzar o obxecto para o que foron subscritos. Desta forma, conséguese garantir que os contratos temporais, incluídos os formativos, de remuda e de interinidade, poidan alcanzar a súa duración máxima efectiva, despregando plenos efectos, en canto a prestación de servizos, a formación que comportan e a achega á actividade empresarial, durante o tempo inicialmente previsto, de forma tal que a situación de emerxencia xerada pola crise sanitaria do COVID-19 non prive a empresa da súa capacidade real para organizar os seus recursos.

Así mesmo, é de todo imprescindible ofrecer unha solución conxunta ás distintas eventualidades que, no referente á tramitación, se están suscitando tanto para a entidade xestora das prestacións de desemprego como para as autoridades laborais, con motivo do incremento dos expedientes de regulación temporal de emprego solicitados e comunicados polas empresas. En concreto, preténdese clarificar o límite temporal das resolucións tácitas recaídas nos expedientes de regulación temporal de emprego solicitados por forza maior, en que o silencio, que é positivo conforme o previsto no artigo 24 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, non

pode supor unha duración máxima diferente que a aplicable ás resolucións expresas, que se circunscriben á vixencia do estado de alarma, conforme o previsto no Real decreto 463/2020, do 14 de marzo, así como das súas posibles prórrogas.

Por outro lado, este real decreto lei prevé medidas que permitan proporcionar un equilibrio entre os recursos do sector público e as necesidades de resposta de empresas e persoas traballadoras afectadas pola grave situación de crise sanitaria pola que atravesamos. Todo isto sen esquecer a necesidade de implementar todos os mecanismos de control e de sanción necesarios, co fin de evitar o uso fraudulento dos recursos públicos para finalidades alleas ás vinculadas coa súa natureza e obxectivo.

Desta forma, prevese que as solicitudes presentadas pola empresa que conteñan falsidades ou incorreccións nos datos facilitados darán lugar ás sancións correspondentes e será sancionable, igualmente, conforme o previsto na dita norma, a conduta da empresa consistente en solicitar medidas en relación co emprego que non resulten necesarias ou non teñan conexión suficiente coa causa que as orixina, sempre que dean lugar á xeración ou percepción de prestacións indebidas.

De forma paralela, establécese o deber de colaboración da entidade xestora das prestacións por desemprego coa Inspección de Traballo e Seguridade Social, a cal deberá notificar, para tal efecto, a esta última os supostos en que aprecie indicios de fraude para a obtención das prestacións por desemprego.

Adicionalmente, inclúese unha modificación do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, co fin de determinar que as medidas extraordinarias en materia de cotizacións e protección por desemprego previstas nos artigos 24 e 25 deste serán de aplicación aos afectados polos procedementos de suspensión de contratos e redución de xornada comunicados, autorizados ou iniciados con anterioridade á entrada en vigor do dito real decreto lei e sempre que deriven directamente do COVID-19.

Finalmente, o presente real decreto lei introduce unha modificación do artigo 16 do Real decreto lei 7/2020, do 12 de marzo, relativo á contratación, co obxecto de ampliar a tramitación de emerxencia para a contratación de todo tipo de bens ou servizos que precise a Administración xeral do Estado para a execución de calquera medida para facer fronte ao COVID-19, previsto nel, a todo o sector público. Así mesmo, prevese a posibilidade de que o libramento dos fondos necesarios para facer fronte aos gastos que xera a adopción de medidas para a protección da saúde das persoas fronte ao COVID-19 poida realizarse a xustificar, se resulta necesario.

Por outra parte, o dito artigo tamén se modifica coa finalidade de completalo e de facer máis efectiva a contratación, os libramentos de fondos, así como os pagamentos, no ámbito da Administración no exterior para facilitar as medidas que esta adopte fronte ao COVID-19. Todo isto cumprindo os requisitos formais previstos neste real decreto lei.

Finalmente, tamén se exclúen da facturación electrónica as facturas emitidas por provedores non nacionais radicados no exterior que correspondan a expedientes de contratación. Todas estas medidas tratan de mellorar e facer máis eficaz a tramitación da contratación por parte da Administración no exterior, facilitando o comercio exterior nun marco de circunstancias excepcionais que se están vivindo na actualidade como consecuencia do COVID-19.

III

O artigo 86 da Constitución española permite ao Goberno ditar decretos leis «en caso de extraordinaria e urxente necesidade», sempre que non afecten o ordenamento das institucións básicas do Estado, os dereitos, deberes e liberdades dos cidadáns regulados no título I da Constitución, o réxime das comunidades autónomas nin o dereito electoral xeral.

O real decreto lei constitúe un instrumento constitucionalmente lícito, sempre que, tal como reiteradamente exixiu o noso Tribunal Constitucional (sentenzas 6/1983, do 4 de febreiro, F. 5; 11/2002, do 17 de xaneiro, F. 4; 137/2003, do 3 de xullo, F. 3; 189/2005, do 7 de xullo, F. 3; 68/2007, F. 10, e 137/2011, F. 7), o fin que xustifica a lexislación de urxencia sexa solucionar unha situación concreta, dentro dos obxectivos gobernamentais,

que por razóns difíciles de prever require unha acción normativa inmediata nun prazo máis breve que o requirido pola vía normal ou polo procedemento de urxencia para a tramitación parlamentaria das leis, máxime cando a determinación do dito procedemento non depende do Goberno.

A grave crise xerada pola declaración do estado de alarma a causa do COVID-19 e o grave impacto que esta está xerando sobre o mercado laboral do noso país, que incide de forma notable sobre as persoas traballadoras, xustifican a extraordinaria e urxente necesidade de adoptar as medidas previstas no presente real decreto lei.

Así mesmo, a extraordinaria e urxente necesidade de aprobar as medidas que se inclúen neste real decreto lei inscríbese no xuízo político ou de oportunidade que corresponde ao Goberno (SSTC 61/2018, do 7 de xuño, FX 4; 142/2014, do 11 de setembro, FX 3) e esta decisión, sen dúbida, supón unha ordenación de prioridades políticas de actuación (STC, do 30 de xaneiro de 2019, recurso de inconstitucionalidade núm. 2208-2019), e que son medidas de índole laboral destinadas a reparar os prexuízos económicos e no ámbito do emprego, derivados da crise do COVID-19, así como protexer o emprego e manter a actividade económica. Os motivos de oportunidade que acaban de exporse demostran que, en ningún caso, o presente real decreto lei constitúe un suposto de uso abusivo ou arbitrario deste instrumento constitucional (SSTC 61/2018, do 7 de xuño, FX 4; 100/2012, do 8 de maio, FX 8; 237/2012, do 13 de decembro, FX 4, e 39/2013, do 14 de febreiro, FX 5).

En suma, nas medidas que se adoptan no presente real decreto lei concorren as circunstancias de extraordinaria e urxente necesidade previstas no artigo 86 da Constitución española, considerando, por outra parte, que os obxectivos que se pretenden alcanzar con el non poden conseguirse a través da tramitación dunha lei polo procedemento de urxencia.

Así mesmo, debe sinalarse que este real decreto lei non afecta o ordenamento das institucións básicas do Estado, os dereitos, deberes e liberdades dos cidadáns regulados no título I das Constitución española, o réxime das comunidades autónomas nin o dereito electoral xeral.

IV

Este real decreto lei responde aos principios de necesidade, eficacia, proporcionalidade, seguridade xurídica, transparencia e eficiencia, tal e como exige a Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas. Para estes efectos, pon de manifesto o cumprimento dos principios de necesidade e eficacia, dado o interese xeral en que se fundamentan as medidas establecidas, e o real-decreto lei é o instrumento máis adecuado para garantir a súa consecución. Así, responde á necesidade de minimizar o risco dun impacto incontrolado e irreversible da situación de emerxencia extraordinaria que deriva do estado de alerta sanitaria provocada polo COVID-19, tanto na actividade económica como no mantemento e salvagarda do emprego, evitando así situacións de desprotección e garantindo o restablecemento e recuperación da actividade económica.

Do mesmo modo, é proporcional, xa que regula os aspectos imprescindibles para conseguir o seu obxectivo, limitando os seus efectos á concorrencia da situación temporal e extraordinaria descrita. Igualmente, axústase ao principio de seguridade xurídica e é coherente co resto do ordenamento xurídico.

Así mesmo, cumpre tamén co principio de transparencia, xa que identifica claramente o seu propósito e ofrece unha explicación, sen que se realizasen os trámites de participación pública que se establecen no artigo 26 da Lei 50/1997, do Goberno, ao abeiro da excepción que, para os reais decretos leis, regula o número 11 do aludido precepto. Por último, en relación co principio de eficiencia, este real decreto lei non impón carga administrativa ningunha adicional ás existentes con anterioridade.

Na súa virtude, facendo uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución española, por proposta da ministra de Traballo e Economía Social, e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 27 de marzo de 2020,

DISPOÑO:

Artigo 1. *Mantemento de actividade de centros sanitarios e centros de atención a persoas maiores.*

1. Durante a vixencia do estado de alarma acordado polo Real decreto 463/2020, do 14 de marzo, polo que se declara o estado de alarma para a xestión da situación de crise sanitaria ocasionada polo COVID-19, e as súas posibles prórrogas, entenderanse como servizos esenciais para a consecución dos fins descritos nel, calquera que sexa a titularidade, pública ou privada ou o réxime de xestión, os centros, servizos e establecementos sanitarios, que determine o Ministerio de Sanidade, así como os centros sociais de maiores, persoas dependentes ou persoas con discapacidade, nos termos especificados polo Ministerio de Dereitos Sociais e Axenda 2030.

2. De conformidade co dito carácter esencial, os establecementos a que se refire o número anterior deberán manter a súa actividade e poderán unicamente reducila ou suspendela parcialmente nos termos en que así o permitan as autoridades competentes.

3. O incumprimento ou a resistencia ás ordes das autoridades competentes en relación co cumprimento do previsto neste artigo será sancionado conforme as leis, nos termos establecidos no artigo dez da Lei orgánica 4/1981, do 1 de xuño, dos estados de alarma, excepción e sitio.

Artigo 2. *Medidas extraordinarias para a protección do emprego.*

A forza maior e as causas económicas, técnicas, organizativas e de produción en que se amparan as medidas de suspensión de contratos e redución de xornada previstas nos artigos 22 e 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, non se poderán entender como xustificativas da extinción do contrato de traballo nin do despedimento.

Artigo 3. *Medidas extraordinarias de desenvolvemento do artigo 25 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao impacto económico e social do COVID-19, para axilizar a tramitación e o aboamento de prestacións por desemprego.*

1. O procedemento de recoñecemento da prestación contributiva por desemprego para todas as persoas afectadas por procedementos de suspensión de contratos e redución de xornada baseados nas causas previstas nos artigos 22 e 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, iniciárase mediante unha solicitude colectiva presentada pola empresa ante a entidade xestora das prestacións por desemprego, actuando en representación daquelas.

Esta solicitude formalizárase no modelo proporcionado pola entidade xestora das prestacións por desemprego e incluírase na comunicación regulada no número seguinte.

2. Ademais da solicitude colectiva, a comunicación referida no número anterior incluírá a seguinte información, de forma individualizada por cada un dos centros de traballo afectados:

a) Nome ou razón social da empresa, domicilio, número de identificación fiscal e código de conta de cotización á Seguridade Social a que figuren adscritos os traballadores cuxas suspensións ou reducións de xornada se soliciten.

b) Nome e apelidos, número de identificación fiscal, teléfono e enderezo de correo electrónico do representante legal da empresa.

c) Número de expediente asignado pola autoridade laboral.

d) Especificación das medidas que se van adoptar, así como da data de inicio en que cada unha das persoas traballadoras vai quedar afectada por estas.

e) No suposto de redución da xornada, determinación da porcentaxe de diminución temporal, computada sobre a base diaria, semanal, mensual ou anual.

f) Para os efectos de acreditar a representación das persoas traballadoras, unha declaración responsable en que deberá constar que se obtivo a autorización daquelas para a súa presentación.

g) A información complementaria que, se for o caso, determine mediante resolución a Dirección Xeral do Servizo Público de Emprego Estatal.

A empresa deberá comunicar calquera variación nos datos inicialmente contidos na comunicación e, en todo caso, cando se refiran á finalización da aplicación da medida.

3. A comunicación referida no número anterior deberá remitila a empresa no prazo de 5 días desde a solicitude do expediente de regulación temporal de emprego nos supostos de forza maior a que se refire o artigo 22 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, ou desde a data en que a empresa notifique á autoridade laboral competente a súa decisión no caso dos procedementos regulados no seu artigo 23. A comunicación remitirase a través de medios electrónicos e na forma que determine o Servizo Público de Emprego Estatal.

No suposto de que a solicitude se producise con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto lei, o prazo de 5 días empezará a computarse desde esta data.

4. A non transmisión da comunicación regulada nos números anteriores considerárase conduta constitutiva da infracción grave prevista no artigo 22.13 do texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2000, do 4 de agosto.

5. O establecido neste artigo entenderase sen prexuízo da remisión por parte da autoridade laboral á entidade xestora das prestacións das súas resolucións e das comunicacións finais das empresas en relación, respectivamente, cos expedientes tramitados conforme a causa prevista nos artigos 22 e 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo.

Artigo 4. Medida extraordinaria aplicable ás sociedades cooperativas para a adopción de acordos nos procedementos de suspensión total e/ou parcial, nos termos previstos nos artigos 22 e 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo.

Cando, por falta de medios adecuados ou suficientes, a asemblea xeral das sociedades cooperativas non poida ser convocada para a súa realización a través de medios virtuais, o consello reitor asumirá a competencia para aprobar a suspensión total ou parcial da prestación de traballo das súas socias e socios e emitirá a correspondente certificación para a súa tramitación, nos termos previstos nos artigos 22 e 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao impacto económico e social do COVID-19.

Artigo 5. Interrupción do cómputo da duración máxima dos contratos temporais.

A suspensión dos contratos temporais, incluídos os formativos, de remuda e interinidade, polas causas previstas nos artigos 22 e 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, suporá a interrupción do cómputo, tanto da duración destes contratos como dos períodos de referencia equivalentes ao período suspendido, en cada unha destas modalidades contractuais, respecto das persoas traballadoras afectadas por estas.

Disposición adicional primeira. Limitación da duración dos expedientes temporais de regulación de emprego baseados nas causas previstas no artigo 22 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo.

A duración dos expedientes de regulación de emprego autorizados ao abeiro das causas previstas no artigo 22 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, non poderá estenderse máis aló do período en que se manteña a situación extraordinaria derivada do COVID-19, de acordo co previsto no artigo 28 da mesma norma; entenderase, por tanto, que a súa duración máxima será a do estado de alarma decretado polo Real decreto

463/2020, do 14 de marzo, polo que se declara o estado de alarma para a xestión da situación de crise sanitaria ocasionada polo COVID-19, e as súas posibles prórrogas.

Esta limitación resultará aplicable tanto a aqueles expedientes respecto dos cales se dite resolución expresa como aos que sexan resoltos por silencio administrativo, con independencia do contido da solicitude empresarial concreta.

Disposición adicional segunda. *Réxime sancionador e reintegro de prestacións indebidas.*

1. En aplicación do previsto no texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2000, do 4 de agosto, as solicitudes presentadas pola empresa que conteñan falsidades ou incorreccións nos datos facilitados darán lugar ás sancións correspondentes. Será sancionable igualmente, conforme o previsto na dita norma, a conduta da empresa consistente en solicitar medidas en relación co emprego que non resulten necesarias ou non teñan conexión suficiente coa causa que as orixina, sempre que dean lugar á xeración ou percepción de prestacións indebidas.

2. O recoñecemento indebido de prestacións á persoa traballadora por causa non imputable a esta, como consecuencia dalgún dos incumprimentos previstos no número anterior, dará lugar á revisión de oficio do acto de recoñecemento das ditas prestacións. En tales supostos, e sen prexuízo da responsabilidade administrativa ou penal que legalmente corresponda, a empresa deberá ingresar á entidade xestora as cantidades percibidas pola persoa traballadora, deducíndoas dos salarios deixados de percibir que tivesen correspondido, co límite da suma de tales salarios.

3. A obrigaón de devolver as prestacións previstas no número anterior, en canto sanción accesoria, será exigible até a prescrición das infraccións referidas no texto refundido da Lei de infraccións e sancións na orde social que resulten aplicables, de conformidade coas regras específicas e de vixencia expresa previstas neste real decreto lei.

Disposición adicional terceira. *Data de efectos das prestacións por desemprego derivadas dos procedementos baseados nas causas referidas nos artigos 22 e 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao impacto económico e social do COVID-19.*

1. A data de efectos da situación legal de desemprego nos supostos de forza maior será a data do feito causante desta.

2. Cando a suspensión do contrato ou redución de xornada sexa debida á causa prevista no artigo 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao impacto económico e social do COVID-19, a data de efectos da situación legal de desemprego deberá ser, en todo caso, coincidente ou posterior á data en que a empresa comunique á autoridade laboral a decisión adoptada.

3. A causa e a data de efectos da situación legal de desemprego deberán figurar, en todo caso, no certificado de empresa, que se considerará documento válido para a súa acreditación.

Disposición adicional cuarta. *Colaboración da entidade xestora das prestacións por desemprego e a Inspección de Traballo e Seguridade Social.*

Nos supostos en que a entidade xestora aprecie indicios de fraude para a obtención das prestacións por desemprego, comunicarallo á Inspección de Traballo e Seguridade Social para os efectos oportunos.

A Inspección de Traballo e Seguridade Social, en colaboración coa Axencia Estatal de Administración Tributaria e as forzas e corpos de seguridade do Estado, incluirá, entre os seus plans de actuación, a comprobación da existencia das causas alegadas nas solicitudes e comunicacións de expedientes temporais de regulación de emprego baseados nas causas dos artigos 22 e 23 do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo.

Disposición derradeira primeira. *Modificación do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao impacto económico e social do COVID-19.*

Modifícase o punto segundo da disposición transitoria primeira, que queda redactado nos seguintes termos:

«Disposición transitoria primeira. *Limitación á aplicación aos expedientes de regulación de emprego.*

2. As medidas extraordinarias en materia de cotizacións e protección por desemprego previstas nos artigos 24 e 25 serán de aplicación aos afectados polos procedementos de suspensión de contratos e redución de xornada comunicados, autorizados ou iniciados con anterioridade á entrada en vigor deste real decreto lei, sempre que deriven directamente do COVID-19.»

Disposición derradeira segunda. *Modificación do artigo 16 do Real decreto lei 7/2020, do 12 de marzo, polo que se adoptan medidas urxentes para responder ao impacto económico do COVID-19.*

Dáse nova redacción ao artigo 16 do Real decreto lei 7/2020, do 12 de marzo, polo que se adoptan medidas urxentes para responder ao impacto económico do COVID-19, modificado pola disposición derradeira sexta do Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao impacto económico e social do COVID-19, que queda redactado como segue:

«Artigo 16. *Contratación.*

1. A adopción de calquera tipo de medida directa ou indirecta por parte das entidades do sector público para facer fronte ao COVID-19 xustificará a necesidade de actuar de maneira inmediata; será de aplicación o artigo 120 da Lei 9/2017, do 8 de novembro, de contratos do sector público, pola que se traspoñen ao ordenamento xurídico español as directivas do Parlamento Europeo e do Consello 2014/23/UE e 2014/24/UE, do 26 de febreiro de 2014.

2. De acordo coa previsión establecida no parágrafo anterior, a todos os contratos que deban formalizar as entidades do sector público para atender as necesidades derivadas da protección das persoas e outras medidas adoptadas polo Consello de Ministros para facer fronte ao COVID-19 resultarlles de aplicación a tramitación de emerxencia. Nestes casos, se for necesario realizar aboamentos á conta por actuacións preparatorias que realice o contratista, non será de aplicación o disposto respecto ás garantías na mencionada Lei 9/2017 e será o órgano de contratación quen determinará tal circunstancia en función da natureza da prestación que se vaia contratar e a posibilidade de satisfacer a necesidade por outras vías. Da xustificación da decisión adoptada deberá deixarse constancia no expediente.

3. O libramento dos fondos necesarios para facer fronte aos gastos que xere a adopción de medidas para a protección da saúde das persoas fronte ao COVID-19 poderá realizarse a xustificar.

4. Cando a contratación para a atención destas necesidades deba producirse no exterior, porque os contratos se formalicen ou executen total ou parcialmente no estranxeiro, a formalización dos contratos corresponderá ao xefe da misión ou representación permanente, con suxeición ás condicións libremente pactadas pola Administración co contratista estranxeiro, cando a intervención deste sexa absolutamente indispensable para a execución do contrato, por requirilo así a atención das necesidades derivadas da protección das persoas e outras medidas adoptadas polo Consello de Ministros para facer fronte ao COVID-19, e así se acredite no expediente. Non obstante, esta competencia poderá ser asumida polo titular do departamento ministerial competente por razón da materia. Os contratos

deberán formalizarse por escrito e suxeitaranse ás condicións pactadas pola Administración co contratista estranxeiro.

Os libramentos dos fondos a que se refire o punto terceiro deste artigo poderán realizarse ben a favor de caixeiros en España ben a favor de caixeiros no exterior, manténdose a xestión financeira no ámbito do Ministerio de Sanidade e con cargo ao seu orzamento, sen prexuízo de que poida realizarse igualmente o pagamento en firme a través do caixeiro de pagamentos no exterior. Non obstante, a persoa titular do Ministerio de Sanidade poderá delegar esta competencia de xestión financeira en órganos ou entidades, sexan ou non dependentes.

Cando sexa imprescindible de acordo coa situación do mercado e o tráfico comercial do Estado en que a contratación se leve a cabo, poderá realizarse a totalidade ou parte dos pagamentos con anterioridade á realización da prestación polo contratista, na forma prevista no número 2. O risco de quebranto que poida derivar destas operacións será asumido polo orzamento do Estado.

5. Exclúense da obrigaçión de facturación electrónica establecida na Lei 25/2013, do 27 de decembro, de impulso da factura electrónica e creación do Rexistro Contable de Facturas no sector público, desde a entrada en vigor deste real decreto lei, as facturas emitidas por provedores non nacionais radicados no exterior que correspondan aos expedientes a que fai referencia este artigo.»

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor e vixencia.*

Este real decreto lei entrará en vigor o mesmo día da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado» e manterá a súa vixencia durante o estado de alarma decretado polo Real decreto 463/2020 e as súas posibles prórrogas.

Dado en Madrid o 27 de marzo de 2020.

FELIPE R.

O presidente do Goberno,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN